

Nr 261.

Av herr Hansson i Trollhättan, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 2, angående vissa ändringar i avlöningsreglementet den 19 juni 1919 för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 2 angående vissa ändringar i avlöningsreglementet av den 19 juni 1919 för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk upptagas bland andra befattninghavare även maskinister och montörer vid vattenfallsverken, och äro dessa befattninghavare placerade i 8:de lönegraden, enligt nu gällande avlöningsreglemente alltså i 4:de lönegrad.

Dessa personalgrupper synas dock vara mycket ogynnsamt placerade. Personalens önskemål i löneavseende har dock, beroende på bristande kännedom om frågans läge, icke kommit till vare sig kommunikationsverkens lönenämnd eller Kungl. Maj:ts kännedom, varför jag anser det vara berättigat att till riksdagen framföra de synpunkter, som kunna anföras för vederbörande befattningshavares förbättrade löneställning.

Beträffande maskinisterna vid kraftverken utgår f. n. 1:ste maskinistens begynnelselön å E-ort med kr. 3,816. Maskinists slutlön är å samma ort kr. 3,408.

Då 1913 års avlöningsreglemente gällde var begynnelselönen för 1:ste maskinist lika med slutlön för maskinst (dåvarande 2:dre maskinist). I enlighet med den tillfälliga löne reglering som genomfördes år 1918 var maskinists slutlön kr. 202: 50 större än 1:ste maskinists begynnelselön. Då denna 1:ste maskinists begynnelselön synes vara blygsamt tilltagen, om jämförelse göres med vissa andra grupper å befattningshavare, t. ex. 2:dre maskinists å statens ångfärjor, varmed 1:ste maskinist vid kraftverken med fog kan anses böra vara likställd, framträder maskinisternas placering i angiven lönegrad ytterst ogynnsamt med hänsyn till befattningens vikt och därmed förenade ansvar. Maskinist vid kraftverken måste nämligen vara kompetent att vikariera vid förfall för 1:ste maskinist och maskinmästare resp. stationsmästare vid primärstation. Såsom exempel å i huru stor utsträckning dessa vikariat kunna förekomma, må anföras, att i Trollhättan tjänst-

gör regelbundet på detta sätt maskinist under c:a 2 månader av året. Man bör bemärka, att maskinist tjänstgör i stället för stationsmästare dels under dennes semester, som i regel utgör 35 dagar, samt förekommande fridagar, vilka infalla ungefär var 14 dag.

Ett förhållande, som i särskild grad gör det angeläget, att maskinisternas löneställning förbättras, är, att befodringsmöjligheterna numera äro för berörda personal praktiskt taget uteslutna.

Vad angår maskinisterna å kanalverkens bogserbåtar, finnas för dessa inga som helst befodringsmöjligheter.

Beträffande montörerna ha dessa bl. a. skyldighet att vikariera för stationsmästare vid kraftverkens sekundärstationer, för 1:ste montör, och vid vissa tillfällen även för övermontör. Montörerna få i allmänhet utföra självständiga arbeten såsom förmän för arbetslag, varför på dem ställas rätt stora kompetensfordringar. Deras avlöning bör alltså vara så tillmätt, att densamma står i skälig överensstämmelse med de arbetsuppgifter som åligga dem.

Det föreligger ju alltid vissa svårigheter att vid en lönereglering ernå en för samtliga berörda befattningshavare fullt rättvis placering. Att detta förhållande icke varit främmande för vattenfallsstyrelsen, torde framgå av styrelsens yttrande, som återfinnes i Kungl. Maj:ts proposition nr 391 år 1919, sid. 91—93, varur jag tillåter mig anföra följande:

»Vattenfallsstyrelsen anför angående befattningshavarnas gruppering i lönegrad, att det syntes uppenbart, att kommittén under den tid, som den haft till sitt förfogande för slutförande av sin betydliga arbetsuppgift, icke kunnat så grundligt sätta sig in i tjänstgöringsförhållandena för de olika slags befattningshavare inom de stora verk det här gällde, att det resultat, vartill kommittén kommit i den synnerligen svåra frågan om befattningarnas gruppering i lönegrader, skulle kunna anses i alla avseenden slutgiltigt och anmärkningsfritt. Det vore tydligen icke heller möjlighet för vattenfallsstyrelsen att för närvarande inlåta sig på en mera ingående undersökning, huruvida tjänstemännen vid statens vattenfallsverk överallt blivit rätt placerade å löneskalan i förhållande till tjänstemännen vid de övriga verken. Styrelsen hade därför måst inskränka sig till att påyrka ändring endast i de fall, där enligt styrelsens mening vore mera påtagligt, att vederbörande befattningar vid statens vattenfallsverk icke blivit av kommittén rätt värdesatta i lönehänseende. Styrelsen ville emellertid betona, att den placering av befattningarna i respektive lönegrader, som bleve fastställd, av nyss anförda skäl icke borde få anses prejudicerande för framtiden, utan att de omflyttningar, som efter ytterligare jämförande undersökningar kunde visas vara befogade, även framledes borde verkställas.

Beträffande särskilt placering i lönehänseende av maskinpersonalen vid kraftverk och maskinisternas å vattenfallsverkets bogserbåtar, syntes en utredning snarast böra komma till stånd.»

Antalet befattningshavare, som beröras av denna motion, är enligt 1924 års avlöningsstat för statens vattenfallsverk följande:

Maskinister vid Kraftverken.

Trollhättan	12
Älvkarleby	6 ¹⁾
Motala	3
Porjus	7
Västerås	8

Summa st. 36

Maskinister vid Kanalverket.

Trollhätte kanal	3
Södertälje »	1

Summa maskinister 40

Montörer vid Kraftverken.

Trollhättan	1 ¹⁾
Älvkarleby	6
Motala	1 ¹⁾
Porjus	1
Västerås	1

Summa st. 10

Montörer vid Kanalverket.

Trollhättan	2
Södertälje	1

Summa montörer 13

¹⁾ 1 vakant.

På grund av vad jag sålunda anført, får jag härmed hemställa, det riksdagen för sin del behagade besluta,

att maskinist och montör vid statens vattenfallsverk skola i lönehänseende placeras i 5:te lönegrad enligt det nu för Kommunikationsverken gällande lönereglemente eller i 10:de lönegraden enligt det förslag till förnyat lönereglemente för nämnda verk, vilket innefattas i Kungl. Maj:ts proposition nr 2 1925.

Stockholm den 24 januari 1925.

Anders Hansson,
Trollhättan.